



REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-2793/2023

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, u ime Republike Hrvatske, po sucu mr. sc. Ivani Koštarić Fegeš, u pravnoj stvari tužitelja NeoSoft AG, Uetlibergstrasse 132, 8045 Zürich, Švicarska, OIB: 92858834159, kojeg zastupa punomoćnik Filip Lisac, odvjetnik u Opatiji, Stubište Lipovica 3, protiv tuženika: 1) CELL-TECH d.o.o. u stečaju, Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026, kojeg zastupa stečajni upravitelj Viktorija Šoprek, Prigorska 26, Kladje, 10430 Samobor i 2) ZAGORKA MAJOR, OIB: 89274097348, Kastav, Rudno 18 (ranije: Valentova 17, Praha, Češka), kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Vukić & partneri d.o.o. u Rijeci, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, zaključio je glavnu raspravu 20. rujna 2024. u prisutnosti tužiteljevog punomoćnika Filipa Lisca, a u odsutnosti uredno pozvanih tuženika, te donio i objavio presudu 25. listopada 2024.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi prvotuženika CELL-TECH d.o.o. u stečaju, Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026, kao stečajnog dužnika, isplata nagrade drugotuženiku Zagorki Major, OIB: 89274097348, Kastav, Rudno 18 (ranije: Valentova 17, Praha, Češka), u iznosu od 39.816,84 EUR obavljena 3. prosinca 2020. od strane CELL-TECH d.o.o., Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026.

II. Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi prvotuženika CELL-TECH d.o.o. u stečaju, Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026, kao stečajnog dužnika, isplata nagrade drugotuženiku Zagorki Major, OIB: 89274097348, Kastav, Rudno 18 (ranije: Valentova 17, Praha, Češka), u iznosu od 831,38 EUR obavljena 3. prosinca 2020. od strane CELL-TECH d.o.o., Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026.

III. Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi prvotuženika CELL-TECH d.o.o. u stečaju, Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026, kao stečajnog dužnika, isplata nagrade drugotuženiku Zagorki Major, OIB: 89274097348, Kastav, Rudno 18 (ranije: Valentova 17, Praha, Češka), u iznosu od 5.543,57 EUR obavljena 3. prosinca 2020. od strane CELL-TECH d.o.o., Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026.

IV. Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi prvotuženika CELL-TECH d.o.o. u stečaju, Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026, kao stečajnog dužnika, isplata nagrade drugotuženiku Zagorki Major, OIB: 89274097348, Kastav, Rudno 18 (ranije: Valentova 17, Praha, Češka), u iznosu od 1.862,00 EUR obavljena 3. prosinca 2020. od strane CELL-TECH d.o.o., Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026.

V. Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi prvotuženika CELL-TECH d.o.o. u stečaju, Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026, kao stečajnog dužnika, isplata nagrade drugotuženiku Zagorki Major, OIB: 89274097348, Kastav, Rudno 18 (ranije: Valentova 17, Praha, Češka), u iznosu od 12.413,35 EUR obavljena 3. prosinca 2020. od strane CELL-TECH d.o.o., Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026.

VI. Nalaže se drugotuženiku Zagorki Major, OIB: 89274097348, Kastav, Rudno 18 (ranije: Valentova 17, Praha, Češka), vratiti u stečajnu masu prvotuženika CELL-TECH d.o.o. u stečaju, Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026, kao stečajnog dužnika, imovinsku korist ostvarenu na temelju pobijenih pravnih radnji u ukupnom iznosu od 60.467,13 EUR u roku od 15 dana.

VII. Nalaže se prvotuženiku CELL-TECH d.o.o. u stečaju, Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026 naknaditi tužitelju troškove u iznosu od 1.769,59 EUR sa zateznim kamatama od 25. listopada 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

VIII. Nalaže se drugotuženiku Zagorki Major, OIB: 89274097348, Kastav, Rudno 18 (ranije: Valentova 17, Praha, Češka) naknaditi tužitelju troškove u iznosu od 1.769,59 EUR sa zateznim kamatama od 25. listopada 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IX. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova u iznosu od 3.687,50 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 25. listopada 2024. do isplate, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je, 22. rujna 2023., podnio tužbu radi pobijanja pravnih radnji prvotuženika CELL-TECH d.o.o. u stečaju, Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026 (dalje: prvotuženik) poduzetih prema drugotuženiku Zagorki Major, OIB: 89274097348, Kastav, Rudno 18 (ranije: Valentova 17, Praha, Češka; dalje: drugotuženik) i to: isplata nagrada drugotuženiku u ukupnom iznosu od 60.467,13 EUR koje su obavljene 3. prosinca 2020. od strane CELL-TECH d.o.o., Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026. U tužbi je objektivno kumulirao tužbene zahtjeve za utvrđenje da su navedene pravne radnje bez pravnog učinka prema prvotuženikovoju stečajnoj masi i za povrat stečenih koristi u iznosu od 60.467,13 EUR u prvotuženikovu stečajnu masu.

2. U tužbi u bitnome navodi da podnosi tužbu kao stečajni vjerovnik u skladu s odredbom članka 212. stavka 4. Stečajnog zakona nakon što se prvotuženikov stečajni upravitelj u zakonskom roku očitovao kako neće podnijeti tužbu radi pobijanja isplate nagrada drugotuženiku. Nadalje navodi da je nad prvotuženikom otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-303/2022-46 od 9. lipnja 2022., da su prvotuženik i drugotuženik bliske osobe u smislu odredbe članka 207. stavka 2. Stečajnog zakona jer je drugotuženik bio prvotuženikov direktor od 21. kolovoza 2015. do dana otvaranja stečajnog postupka nad prvotuženikom, da je 3. prosinca 2020. prvotuženik isplatio u korist drugotuženika kao svog člana uprave – direktora, nagradu u ukupnom iznosu od 455.589,61 kn / 60.467,13 EUR, pojedinačnim uplatama od 300.000,00 kn, 6.264,00 kn, 41.768,00 kn, 14.029,25 kn i 93.528,36 kn, da tužitelj ne raspolaže nikakvim aktom ili drugom ispravom kojima je pravdana isplata navedenog iznosa, a takvom ispravom ne raspolaže ni prvotuženikov stečajni upravitelj, da je isplatu nagrade od strane prvotuženika obavio i odobrio drugotuženik kao prvotuženikov direktor u svoju korist te da je isplata nagrade od strane prvotuženika prema drugotuženiku pobojna pravna radnja u smislu odredbi članka 198., 202. i 207. Stečajnog zakona. Nadalje navodi da su ispunjene sve opće pretpostavke pobijanja iz članka 203. Stečajnog zakona jer je stečajni postupak nad prvotuženikom otvoren rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-303/2022-46 od 9. lipnja 2022.; radnja koja se pobija poduzeta je 3. prosinca 2020.; te da je isplatom nagrade u korist drugotuženika poremećeno namirenje svih vjerovnika budući da je prvotuženikova imovina umanjena za iznos od 60.467,13 EUR čime su oštećeni vjerovnici budući da će biti namireni u iznosu manjem od onog iznosa u kojem bi bili namireni da pobijana radnja nije poduzeta. Navodi da su ispunjene i posebne pretpostavke pobijanja iz članka 203. Stečajnog zakona jer se radi o pravnoj radnji bez naknade, te posebne pretpostavke iz članka 202. Stečajnog zakona jer je pobijana pravna radnja poduzeta s namjerom da se ošteti vjerovnike, a drugotuženik ne samo da je to znao nego je i obavio takvu radnju u svojstvu prvotuženikovog direktora. Ističe da se u konkretnom slučaju znanje za namjeru dužnika pretpostavlja jer je drugotuženik bio prvotuženikov zastupnik po zakonu - direktor te je znao da u trenutku poduzimanja pobijane radnje postoje dospjele obveze radi kojih dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje. S tim u svezi tužitelj citira dospjele tužiteljeve račune koji su bili neplaćeni u vrijeme poduzimanja pobijane radnje, koji su sada priznati kao tražbina u stečajnom postupku. Navodi da je u trenutku poduzimanja pobijane radnje stanje prvotuženikovog bankovnog računa iznosilo 466.629,04 kn, a nakon učinjene pobijane radnje stanje prvotuženikovog računa prvotuženika je iznosilo 11.039,43 kn, dok je drugotuženik ostavio društvo sa samo 11.039,43 kn na računu nakon obavljene pobijane radnje, te da se takvo postupanje tuženika može shvatiti samo kao namjerno oštećenje vjerovnika.

3. U odgovoru na tužbu prvotuženik je naveo kako stečajni upravitelj potvrđuje sve navode iz tužbe te da iznesene činjenice odgovaraju stanju koje je utvrđeno u stečajnom postupku nad prvotuženikom.

4. Drugotuženik, kojemu su, 10. travnja 2024., tužba s prilogima i rješenjem suda od 26. rujna 2023., kojim se poziva na podnošenje pisanog odgovora na tužbu (str. 93.- 95. spisa), uredno dostavljeni putem e-oglasne ploče suda u skladu s odredbama članka 141. – 143. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj

53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), nije podnio odgovor na tužbu.

5. U nastavku postupka tužitelj je u cijelosti ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva.

6. Uredno pozvani prvotuženik nije pristupio na ročište održano 20. rujna 2024., već je u podnesku od 12. rujna 2024. ispričao nedolazak na to ročište i predložio da se ono održi u njegovoj odsutnosti, navodeći kako ostaje kod navoda iz odgovora na tužbu i da nema drugo za iskazati.

7. Uredno pozvani drugotuženik nije pristupio na ročište održano 20. rujna 2024., već je u podnesku od 18. rujna 2024. predložio odgoditi ročište iz razloga što je 17. rujna 2024. drugotuženik opunomoćio odvjetnike te je prije dva tjedna otpušten s bolničkog liječenja.

8. Sud je odbio drugotuženikov prijedlog za odgodu ročišta održanog 20. rujna 2024. iz razloga što u konkretnom slučaju ne postoje opravdani razlozi za odgodu u smislu odredbe članka 116. stavka 1. ZPP-a. Naime, tužba je u ovom postupku podnesena 22. rujna 2023., dok su 10. travnja 2024. drugotuženiku uredno dostavljeni tužba s priložima i rješenjem suda od 26. rujna 2023., kojim se poziva na podnošenje pisanog odgovora na tužbu (str. 93.- 95. spisa), putem e-oglasne ploče suda u skladu s odredbama članka 141. – 143. ZPP-a. Dakle, drugotuženik je uredno primio tužbu s priložima i rješenjem suda od 26. rujna 2023. kojim se poziva na podnošenje pisanog odgovora na tužbu, više od pet (5) mjeseci prije navedenog ročišta. Zbog toga je drugotuženiku omogućeno da se očituje na navode iz tužbe i isprave dostavljene uz tužbu te da u određenom roku podnese pisani odgovor na tužbu, koju mogućnost drugotuženik nije iskoristio. Osim toga, drugotuženiku je, 3. rujna 2024., uredno dostavljen poziv za navedeno ročište, putem e-oglasne ploče suda u skladu s odredbama članka 141. – 143. ZPP-a. Dakle, poziv za navedeno ročište drugotuženik je uredno primio više od četrnaest (14) dana prije održavanja navedenog ročišta zbog čega je uredno pozvan na navedeno ročište. Zbog toga je drugotuženik imao dovoljno vremena ne samo pripremiti se za navedeno ročište, već i pravovremeno angažirati punomoćnika (odvjetnika) koji će ga zastupati u ovom postupku, koju mogućnost drugotuženik nije (pravovremeno) iskoristio. Uzevši u obzir navedeno, sud je utvrdio da činjenica što je drugotuženik angažirao odvjetnika samo tri (3) dana prije navedenog ročišta ne predstavlja opravdani razlog za odgodu ročišta. S druge strane, općenitu, paušalnu tvrdnju da je prije dva tjedna otpušten s bolničkog liječenja drugotuženik ničim ne dokazuje, niti tvrdi i dokazuje na koji način je ta činjenica onemogućila drugotuženika da pravovremeno angažira punomoćnika (odvjetnika), odnosno da pristupi na navedeno ročište. Stoga je sud utvrdio da u konkretnom slučaju ne postoji opravdani razlog za odgodu ročišta. Dodatno se ističe da u skladu s odredbom članka 116. stavka 1. ZPP-a, ako postoje opravdani razlozi, što konkretno nije slučaj, sud nije dužan odgoditi ročište, već to može učiniti.

9. U dokaznom postupku sud je izveo dokaze čitanjem isprava u spisu, i to: Obavijesti Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-303/2022-96 od 4. srpnja 2023. (str. 8. – 9. spisa), tužiteljevog e-maila upućenog prvotuženikovom stečajnom upravitelju od 13. srpnja 2023. (str. 10. spisa), podneska prvotuženikovog stečajnog upravitelja od 18. srpnja 2023. (str. 11. spisa), rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-303/2022-46

od 9. lipnja 2022. (str. 12. – 16. spisa), povijesnog izvotka iz sudskog registra za prvotuženika (str. 17. – 22. spisa), izvadaka iz prometa po računu za prvotuženika (str. 23. spisa), zapisnika s ročišta radi ispitivanja prijavljenih tražbina od 29. rujna 2022. (str. 24. – 28. spisa), diobnog popisa za I. djelomičnu diobu (str. 29. - 31. spisa), te tužiteljevih računa s ovjerenim prijevodima na hrvatski jezik (str. 32. – 92. spisa). Obavljen je uvid u e-oglasnu ploču ovoga suda.

10. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom članka 8. ZPP-a, sud je utvrdio tužbeni zahtjev osnovanim.

11. Predmet spora je pobijanje pravnih radnja prvotuženika kao stečajnog dužnika poduzetih prema drugotuženiku, i to isplata nagrada drugotuženiku u ukupnom iznosu od 60.467,13 EUR koje su obavljene 3. prosinca 2020. od strane CELL-TECH d.o.o., Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026. U tužbi su objektivno kumulirani tužbeni zahtjevi za: 1) utvrđenje da su navedene pravne radnje bez pravnog učinka prema prvotuženikovoju stečajnoj masi i 2) povrat stečenih koristi u iznosu od 60.467,13 EUR u prvotuženikovu stečajnu masu.

12. Odredbom članka 212. stavka 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) propisano je da je pravne radnje stečajnoga dužnika ovlašten pobijati stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika na temelju odobrenja suda. Tužba iz članka 212. stavka 1. SZ-a podnosi se protiv osobe prema kojoj je pobijana radnja poduzeta (članak 212. stavak 2. SZ). Stečajni upravitelj može podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji u roku od godinu i pol dana od otvaranja stečajnoga postupka (članak 212. stavak 3. SZ). Svaki stečajni vjerovnik ima pravo podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji za svoj račun i na svoj rizik troškova ako:

- stečajni upravitelj ne podnese tužbu radi pobijanja pravnih radnji u roku iz članka 212. stavka 3. SZ-a - u roku od tri mjeseca od isteka roka iz članka 212. stavka 3. SZ-a

- stečajni upravitelj povuče tužbu radi pobijanja pravnih radnji - u roku od tri mjeseca od objave pravomoćnog rješenja kojim je utvrđeno povlačenje tužbe na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova

- je prethodno zatražio očitovanje stečajnog upravitelja i ako se stečajni upravitelj očitovao da neće podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji - u roku od tri mjeseca od objave očitovanja stečajnog upravitelja da neće podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova

- je prethodno zatražio očitovanje stečajnog upravitelja i ako se stečajni upravitelj nije u roku od tri mjeseca očitovao hoće li podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji - u roku od tri mjeseca od objave poziva stečajnom upravitelju da se očituje hoće li podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji (članak 212. stavak 4. SZ).

13. Uvidom u Obavijest Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-303/2022-96 od 4. srpnja 2023. (str. 8. – 9. spisa), tužiteljev e-mail upućen prvotuženikovom stečajnom upravitelju od 13. srpnja 2023. (str. 10. spisa) i podnesak prvotuženikovog stečajnog upravitelja od 18. srpnja 2023. (str. 11. spisa) utvrđeno je da se, 18. srpnja 2023., prvotuženikov stečajni upravitelj očitovao kako neće podnijeti tužbu radi pobijanja predmetnih pravnih radnji - isplata nagrada drugotuženiku. Budući da je tužba podnesena 22. rujna 2023. proizlazi kako je tužitelj kao stečajni vjerovnik podnio tužbu za pobijanje u roku od tri mjeseca od objave

očitovanja stečajnog upravitelja da neće podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Iz navedenog proizlazi da je tužba pravovremena i da je tužitelj kao stečajni vjerovnik aktivno legitimiran za podnošenje predmetne tužbe u skladu s citiranim odredbama članka 212. stavka 4. SZ-a.

14. S obzirom na to da se tužba podnosi protiv osobe prema kojoj je pobijana radnja poduzeta (članak 212. stavak 2. SZ), a uzevši u obzir činjenicu da predmetnu tužbu podnosi stečajni vjerovnik kao tužitelj, to su prvotuženik kao stečajni dužnik i drugotuženik kao osoba prema kojoj su pobijane radnje poduzete, pasivno legitimirani u ovom parničnom postupku.

15. Odredbom članka 198. stavka 1. SZ-a propisano je da pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnoga postupka kojima se remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama SZ-a.

16. Citiranom odredbom članka 198. stavka 1. SZ-a propisane su opće pretpostavke pobijanja, a to su: a) otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom, b) prije otvaranja stečajnog postupka poduzeta je pravna radnja koja može biti predmetom pobijanja, c) pobijana radnja dovela je do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika te d) krajnji rezultat pobijanja mora se očitovati u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika. Između pobijane pravne radnje i umanjenja imovine dužnika iz koje se mogu namiriti vjerovnici mora postojati uzročna veza, koja bi postojala ukoliko bi namirenje ukupnosti stečajnih vjerovnika bilo uspješnije da pobijana pravna radnja nije poduzeta. Oštećenje vjerovnika pretpostavlja da je pravnom radnjom, ekonomski gledano, smanjena mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika. Ukoliko se vjerovnici ne bi mogli bolje namiriti, i kad pobijana pravna radnja ne bi bila poduzeta, takva pravna radnja kojom se doista smanjuje imovina dužnika ne bi bila pobojna. Teret dokazivanja da su pobijanom pravnom radnjom oštećeni ili pogodovani vjerovnici snosi pobijatelj.

17. U konkretnom slučaju nije sporno da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-303/2022-46 od 9. lipnja 2022. (str. 12. – 16. spisa; dalje: rješenje od 9. lipnja 2022.) otvoren stečajni postupak nad prvotuženikom, a ta činjenica proizlazi i iz rješenja od 9. lipnja 2022. (str. 12. – 16. spisa). Time je ispunjena prva opća pretpostavka pobijanja.

18. U konkretnom slučaju nije sporno niti da su pobijane pravne radnje poduzete 3. prosinca 2020. kada su obavljene isplate nagrada u ukupnom iznosu od 60.467,13 EUR, a ta činjenica proizlazi i iz izvotka iz prometa po računu za prvotuženika (str. 23. spisa). Uvidom u spis i e-oglasnu ploču suda utvrđeno je da je, 5. lipnja 2021., Financijska agencija podnijela zahtjev za provedbu skraćenog stečajnog postupka nad prvotuženikom, koji postupak je obustavljen pravomoćnim rješenjem ovoga suda poslovni broj St-2199/2021-10 od 20. prosinca 2021. iz razloga što je tužitelj iz ovog postupka kao stečajni vjerovnik podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad prvotuženikom kao stečajnim dužnikom. Nadalje je utvrđeno da je povodom navedenog prijedloga nastavljen redovni stečajni postupak nad prvotuženikom kao stečajnim dužnikom koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, Stalnom službom

u Karlovcu pod poslovnim brojem St-303/2022 u kojem je, povodom navedenog prijedloga, doneseno rješenje od 9. lipnja 2022. Budući da su ispate nagrade nesporno obavljene 3. prosinca 2020., dok je stečajni postupak otvoren 9. lipnja 2022., proizlazi da su pobijane pravne radnje – isplate nagrada obavljene prije otvaranja stečajnog postupka nad prvotuženikom kao stečajnim dužnikom. Time je ispunjena i druga opća pretpostavka pobijanja.

19. Isplatom nagrade u korist drugotuženika u ukupnom iznosu od 60.467,13 EUR došlo je do umanjjenja prvotuženikove imovine koja čini njegovu stečajnu masu čime su oštećeni prvotuženikovi stečajni vjerovnici jer će upravo zbog predmetne isplate od 60.467,13 EUR ti vjerovnici biti namireni u manjem iznosu od iznosa za koji bi bili namireni da nisu poduzete predmetne pravne radnje – isplate nagrada. Dakle, da nisu poduzete pobijane pravne radnje – isplate nagrada, stečajni vjerovnici bi bili namireni u većem iznosu, tj. upravo za iznos od 60.467,13 EUR za koji je umanjena prvotuženikova imovina koja čini stečajnu masu.

20. Naime, uvidom u isprave u spisu i e-oglasnu ploču suda utvrđeno je da su u stečajnom postupku nad prvotuženikom kao stečajnim dužnikom, rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-303/2022-58 od 29. rujna 2022., utvrđene tražbine u iznosu od 663,61 EUR kao tražbine prvog višeg isplatnog reda i tražbine u iznosu od 350.682,88 EUR kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, među kojima je i tražbina tužitelja kao stečajnog vjerovnika u iznosu od 336.181,26 EUR. Nadalje je utvrđeno da prvotuženik nema imovinu koja bi bila dovoljna da se u cijelosti podmire navedene tražbine, te da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-303/2022-99 od 10. kolovoza 2023. dana suglasnost prvotuženikovom stečajnom upravitelju za prvu djelomičnu diobu. Iz diobnog popisa za prvu djelomičnu diobu prvotuženikovog stečajnog upravitelja proizlazi da raspoloživi iznos za prvu djelomičnu diobu iznosi 73.275,37 EUR; da postotak namirenja vjerovnika prvog višeg isplatnog reda po prvoj djelomičnoj diobi iznosi 100% (663,61 EUR), te da postotak namirenja vjerovnika drugog višeg isplatnog reda po prvoj djelomičnoj diobi iznosi 20,77% (72.639,43 EUR). Iz navedenog proizlazi da stečajni vjerovnici drugog višeg isplatnog reda nisu namireni za čak 79,23% utvrđenih tražbina odnosno da nisu namirene tražbine vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 277.846,05 EUR. Uzevši u obzir navedeno sud je utvrdio da se pobijanjem predmetne pravne radnje – isplata nagrada i vraćanjem iznosa od 60.467,13 EUR u prvotuženikovu stečajnu masu povećava mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika. Slijedom navedenog sud je utvrdio da su u konkretnom slučaju ispunjene i treća i četvrta opća pretpostavka za pobijanje.

21. Uzevši u obzir navedeno sud je utvrdio da su u konkretnom slučaju kumulativno ispunjene sve opće pretpostavke pobijanja iz članka 198. stavka 1. SZ-a.

22. Osim navedenih općih pretpostavki pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, za pobijanje mora biti ispunjena i jedna od posebnih pretpostavki pobijanja koje su, ovisno o razlozima za pobijanje, propisane odredbama članka 199. do 205. SZ-a.

23. Prema utvrđenju suda u konkretnom slučaju je ispunjena posebna pretpostavka za pobijanje iz članka 203. SZ-a jer se u konkretnom slučaju radi o pravnoj radnji bez naknade, kao što to osnovano tvrdi tužitelj. Odredbama članka 203.

SZ-a je propisano se pravna radnja dužnika bez naknade ili uz neznatnu naknadu može pobijati, osim ako je poduzeta četiri godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka (stavak 1.). Ako se radi o uobičajenom prigodnom daru neznatne vrijednosti, radnja se ne može pobijati (stavak 2.). Radnja bez naknade postoji u situaciji kad onaj prema kome je poduzeta nije na temelju ugovora dužan ispuniti dužniku ili trećemu nekakvu protučinidbu odgovarajuće vrijednosti. Radnja uz neznatnu naknadu postojala bi u slučaju kad bi onaj prema kojem je ona poduzeta na temelju ugovora, bio dužan dužniku ili trećemu uzvratiti činidbom koja bi se mogla smatrati neznatnom vrijednošću s obzirom na vrijednost dužnikove činidbe.

24. U konkretnom slučaju su, kao što je prethodno obrazloženo, 3. prosinca 2020., obavljene isplate nagrada u ukupnom iznosu od 60.467,13 EUR drugotuženiku. U konkretnom slučaju tuženici nisu, u skladu odredbama članka 7. stavka 1. i članka 219. stavka 1. ZPP-a, tvrdili niti dokazali da je postojala bilo zakonska, bilo ugovorna obveza prvotuženika za isplatu nagrada drugotuženiku, niti su tvrdili i dokazali da su predmetne isplate obavljene uz naknadu. Osim toga tuženici nisu tvrdili niti dokazali da se radi o uobičajenom prigodnom daru neznatne vrijednosti. S druge strane, isplata nagrade u visini od čak 60.467,13 EUR u trenutku kada je društvo imalo dospjele, neplaćene, obveze u iznosu od preko 350.000,00 EUR, koju činjenicu tuženici nisu osporili, nema i ne može imati značenje prigodnog dara neznatne vrijednosti u smislu citiranih zakonskih odredaba. S obzirom na to da tuženici nisu tvrdili niti dokazali da su predmetne isplate obavljene uz naknadu, dok se u konkretnom slučaju ne radi o uobičajenom prigodnom daru neznatne vrijednosti, sud je utvrdio da se u konkretnom slučaju radi o pravnoj radnji bez naknade u smislu citiranih odredba članka 203. SZ-a.

25. S obzirom na to da je, kao što je prethodno obrazloženo, 5. lipnja 2021., Financijska agencija podnijela zahtjev za provedbu skraćenog stečajnog postupka nad prvotuženikom, dok su predmetne isplate nesporno obavljene 3. prosinca 2020., proizlazi da su predmetne isplate obavljene unutar četiri godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka, odnosno da pobijane pravne radnje nisu poduzete četiri godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka, već kasnije.

26. Osim toga, prema utvrđenju suda, u konkretnom slučaju je ispunjena i posebna pretpostavka za pobijanje iz članka 202. SZ-a jer se u konkretnom slučaju radi o namjernom oštećenju vjerovnika, kao što to osnovano tvrdi tužitelj. Odredbama članka 202. stavka 1. SZ-a je propisano da se pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike može pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru pretpostavlja se ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. Smatrat će se da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici (članak 202. stavak 2. SZ).

27. U konkretnom slučaju nije sporna činjenica da je u trenutku poduzimanja predmetnih pravnih radnji – isplata nagrada (3. prosinca 2020.) drugotuženik bio prvotuženikov zastupnik po zakonu (direktor), koji je bio ovlašten zastupati prvotuženika pojedinačno i samostalno, te je bio i jedini član društva prvotuženika, a

ta činjenica proizlazi i iz povijesnog izvotka iz sudskog registra za prvotuženika (str. 17. – 22. spisa). Drugotuženik je, dakle, bio bliska osoba prvotuženika (članak 207. stavak 2. SZ). Drugotuženik kao prvotuženikov zastupnik po zakonu (direktor) je vodio poslove društva prvotuženika (članak 422. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 111/12, 68/13, 110/15 i 40/19, dalje: ZTD), pri čemu je bio dužan postupati s pažnjom urednog i savjesnog gospodarstvenika (članak 252. u vezi s člankom 430. ZTD), te je zastupao društvo prvotuženika (članak 426. ZTD). Tuženici u konkretnom slučaju nisu osporili tužiteljevu tvrdnju da su predmetne isplate, odnosno pobijana pravna radnja poduzete s namjerom oštećenja vjerovnika, niti su, u skladu s odredbama članka 7. stavka 1. i članka 219. stavka 1. ZPP-a, tvrdili i dokazali suprotno. Tuženici nisu osporili niti tužiteljevu tvrdnju da je u trenutku poduzimanja pobijane radnje stanje prvotuženikovog bankovnog računa iznosilo 466.629,04 kn, a nakon učinjene pobijane radnje stanje prvotuženikovog računa prvotuženika je iznosilo 11.039,43 kn, dok je drugotuženik ostavio društvo sa samo 11.039,43 kn na računu nakon obavljene pobijane radnje. Osim toga, drugotuženik, kao prvotuženikov zastupnik po zakonu (direktor), koji je bio ovlašten zastupati prvotuženika pojedinačno i samostalno, te kao prvotuženikov član društva, je znao, a u svakom slučaju je, s obzirom na obvezu postupanja pažnjom urednog i savjesnog gospodarstvenika, morao znati da su u trenutku poduzimanja predmetnih isplata postojale dospjele obveze prvotuženika prema vjerovnicima, uključujući i tužitelja, te da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. To tim više što je 5. srpnja 2021. Financijska agencija podnijela zahtjev za provedbu skraćenog stečajnog postupka nad prvotuženikom kao stečajnim dužnikom, zbog neprekidne blokade računa u razdoblju od 120 dana, što znači da je blokada nastupila već krajem veljače odnosno početkom ožujka 2021., dakle samo dva mjeseca nakon spornih isplata koje su obavljene 3. prosinca 2020. S obzirom na to da je, kao što je prethodno obrazloženo, 5. lipnja 2021., Financijska agencija podnijela zahtjev za provedbu skraćenog stečajnog postupka nad prvotuženikom, dok su predmetne isplate nesporno obavljene 3. prosinca 2020., proizlazi da su predmetne isplate obavljene posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka.

28. Uzevši u obzir navedeno sud je utvrdio da su u konkretnom slučaju, uz opće pretpostavke za pobijanje iz članka 198. stavka 1. SZ-a, ispunjene i posebne pretpostavke za pobijanje iz članaka 202. i 203. SZ-a. Zbog toga je, na temelju odredaba članka 212. stavaka 7. i 10. SZ-a, sud utvrdio da su predmetne pravne radnje – isplate nagrada u iznosu od 60.467,13 EUR, bez pravnog učinka prema stečajnoj masi prvotuženika kao stečajnog dužnika, te je naložio drugotuženiku vratiti u prvotuženikovu stečajnu masu sve imovinske koristi, dakle, ukupan iznos od 60.467,13 EUR.

29. Slijedom navedenog, sud je odbio tužiteljeve dokazne prijedloge za provođenje financijskog vještačenja radi utvrđivanja činjenice kada su sporne isplate obavljene i samih iznosa, uvid u spis Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe Karlovac poslovni broj St-303/22, te za saslušanje prvotuženikovog stečajnog upravitelja prvotuženika jer njihovo izvođenje nije potrebno radi utvrđivanja odlučnih činjenica budući da je te činjenice bilo moguće utvrditi na temelju isprava u spisu. Stoga je odlučeno kao u točkama I. – VI. izreke presude.

30. Budući da je tužbeni zahtjev u cijelosti prihvaćen, tužitelj ima pravo na naknadu troškova u skladu s odredbom članka 154. stavka 1. ZPP-a. Prema vrijednosti predmeta spora od 60.467,13 EUR, tužitelju su, kao potrebni (članak 155. stavak 1. ZPP), priznati troškovi sastavljanja tužbe u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr. 7. točka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23; dalje: OT), sastavljanja podneska od 17. listopada 2023. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr. 8. točka 4. OT), te zastupanja na ročištu 20. rujna 2024. u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. OT), što ukupno iznosi 2.050,00 EUR, a uvećano za PDV od 25% u iznosu od 512,50 EUR (Tbr. 46. OT), ukupno iznosi 2.562,50 EUR. Tužitelj ima pravo na naknadu troškova sudske pristojbe za tužbu u plaćenom iznosu od 325,56 EUR i za presudu u iznosu od 651,12 EUR, u skladu s Tar. brojem 2. stavkom 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 37/23). Stoga tužitelj ima pravo na naknadu troškova u ukupnom iznosu od 3.539,18 EUR. Na te troškove tužitelj ima pravo i na zatezne kamate od dana donošenja ove presude (članak 151. stavak 3. ZPP) do isplate, po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavka 2. ZOO za ostale odnose.

31. U konkretnom slučaju tužitelj nije postavio zahtjev za solidarnu naknadu troškova (članak 2. stavak 1. ZPP), niti su tuženici solidarno odgovorni u glavnoj stvari (članak 161. stavak 3. ZPP). Stoga tuženici kao suparničari podmiruju troškove na jednake dijelove u skladu s odredbom članka 161. stavka 1. ZPP-a jer u konkretnom slučaju ne postoji znatna razlika u pogledu njihova udjela u predmetu spora u smislu odredbe članka 161. stavka 2. ZPP-a. S obzirom na navedeno proizlazi da je svaki tuženik dužan naknaditi tužitelju polovicu ukupno određenih troškova od 3.539,18 EUR, što znači da je svaki tuženik dužan naknaditi iznos od 1.769,59 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Zbog toga je odlučeno kao u točkama VII. i VIII. izreke presude.

32. Tužitelj nema pravo na naknadu troškova sastavljanja podneska od 9. travnja 2024. s PDV-om u iznosu od 1.250,00 EUR, niti podneska od 6. lipnja 2024. s PDV-om u iznosu od 1.250,00 EUR jer, s obzirom na njihov sadržaj, ti podnesci nisu bili potrebni radi vođenja ove parnice u smislu odredbe članka 155. stavka 1. ZPP-a. Osim toga, za sastavljanje podneska od 17. listopada 2023. tužitelje neosnovano zahtijeva naknadu troškova s PDV-om u preostalom iznosu od 1.187,50 EUR, jer, s obzirom na njegov sadržaj, taj podnesak ne predstavlja obrazloženi podnesak u smislu Tbr. 8. točaka 1. i 3. OT-a, već se radi o podnesku koji spada u kategoriju ostalih podnesaka u smislu Tbr. 8. točke 4. OT. Zbog toga tužitelj nema pravo na naknadu troškova u iznosu od 3.687,50 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Zbog toga je odlučeno kao u točki IX. izreke presude.

Zagreb, 25. listopada 2024.

Sudac
mr. sc. Ivana Koštarić Fegeš

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 dana računajući od održavanja ročišta za objavu

presude ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od dostave prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-3086e-54cab**

Kontrolni broj: **07085-87eb2-d796c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA KOŠTARIĆ FEGEŠ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.